

сладгій, ѿ Фанà да се тжкмѿ съ нѣхъ.

20 И катò дойдè онѣи, който бѣше прѣалъ пѣть талàнта, донесе дрѣги пѣть, ѿ рече: гòсподи, пѣть талàнта ми си предàлъ, єто дрѣги пѣть талàнта придобѣхъ съ нѣхъ.

21 И рече мѣ господàро мѣ: добрѣ, сладгò добрый ѿ вѣрныи, въ малко то си бѣлъ вѣренъ, надъ много ще да те поставимъ: влѣзни въ радость тà на-господина твоегò.

22 И катò дойдè ѿ онѣи, што бѣше прѣалъ двà талàнта, рече: гòсподи, двà талàнта ми си предàлъ єто ѿ дрѣги двà талàнта придобѣхъ съ тѣхъ.

23 Рече мѣ господàро мѣ: добрѣ, сладгò добрый ѿ вѣрныи, въ малко то си бѣлъ вѣренъ, надъ много ще да те тѣримъ: влѣзни въ радость тà на-господина твоегò.

24 И катò дойдè ѿ онѣи който бѣше прѣалъ єдинъ талàнтъ, рече: гòсподи, знàхъ те че си человекъ жестокъ, жнѣшь, гдѣто не си сѣалъ, ѿ собирашь, гдѣто не си разсыпалъ:

25 И зашто се оубоахъ, видохъ ѿ скрѣхъ талàнтатъ ти въ землè та: ѿ єто имашъ твое то.

26 Ѧговори господàро мѣ,

ѿ рече мѣ: лѣкавый сладгò ѿ лѣнѣвый, знàеше че жнѣмъ, дѣто не самъ сѣалъ, ѿ собирашь, дѣто не самъ разсыпалъ:

27 Трѣбѣваше да дадѣшь срекò то ми на сарафи те, ѿ катò дойдѣхъ азъ, щехъ да зѣмемъ свое то си со съ Файдà.

28 Земѣте прочее ѿ него талàнтатъ, ѿ дайте го на оногòва, който има дѣсетъ талàнта.

29 Зашто който има, секаде ще да мѣ се дадè, ѿ ще се предмножи: а ѿ оногòва, който нема, ѿ това што мѣсли че има, ще да мѣ се зѣме.

30 И непотрѣбншатъ сладгà фжрѣте го въ ѿдалече на та на вѣнъ темнотà: тамò ще да вѣде плачь ѿ скжрѣцанѣ со зжкѣи те.

31 И когатò дойдè єдинъ человекскѣи со слава та си, ѿ сѣчки те єтѣи аггѣли съ него, тогàва ще да сѣдне на престòлатъ на-слава та си.

32 И ще да се совератъ предъ него сѣчки те пзѣци, ѿ ще ги ѿлжчи єдинъ ѿ дрѣгигò; каквòто цò ѿлжчѣва пастыро овцѣи те ѿ козѣи те.

33 И ще да тѣри овцѣи те ѿдѣсна та си страна, а козѣи те ѿлѣва та.